

Т. Д. Косова

доктор економічних наук, професор

І. Ю. Тарасов

здобувач

Класичний приватний університет

ПРУДЕНЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ КОНКУРЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ДЕПОЗИТНОМУ РИНКУ

У статті подано авторську дефініцію пруденційного механізму конкурентної політики на депозитному ринку з позицій інституціонального підходу. Визначено специфіку фінансових корпорацій як учасників депозитного ринку. Формалізовано механізм функціонування та пруденційного регулювання основних суб'єктів надання послуг на депозитному ринку України: депозитних корпорацій, кредитних спілок, страхових компаній, пенсійних фондів, інститутів спільного інвестування; визначено характер їх фінансових зобов'язань, специфіку фінансових активів, особливості механізму управління активами. Окреслено перспективи розвитку пруденційного механізму конкурентної політики на депозитному ринку в умовах вступу України в ЄС в частині створення мегарегулятора та впровадження міжнародних стандартів, основними цілями яких є підтримка інтересів і захист прав споживачів послуг депозитного ринку; розробка нових стандартів ризик-орієнтованого пруденційного нагляду; забезпечення "прозорості" депозитного ринку та звітування за результатами його функціонування відповідно до міжнародних стандартів.

Ключові слова: пруденційний механізм, конкурентна політика, депозитний ринок.

I. Вступ

Конкурентна політика – це система державних заходів правового, економічного та організаційно-адміністративного характеру, які спрямовані на формування конкурентного середовища, захист і підтримку конкуренції та боротьбу зі зловживаннями монопольним становищем в економіці. Конкурентна політика реалізується через економічний та інституційний механізми [16, с. 389]. Інституційний механізм можна визначити як сукупність взаємозв'язків між формальними й неформальними інституціями та інститутами, які сприяють реалізації принципів конкурентної політики, впливають на ефективний розвиток конкурентного середовища та забезпечують формування конкурентних відносин за допомогою інституційних методів, важелів, інструментів і стимулів. До важливих інституційних механізмів зараховують нормативно-правовий і пруденційний. Організаційно-правові заходи, спрямовані на розвиток пруденційного нагляду за професійними учасниками всіх сегментів фінансового ринку України, дають змогу прогнозувати та запобігати як ризикам діяльності окремих фінансових установ, так і системним ризикам ринку загалом. Макропруденційна політика відрізняється від мікропруденційного нагляду в аналізі стійкості фінансового ринку, який відбувається на агрегованому рівні, а не на рівні окремих фінансових установ; враховують увесь фінан-

совий ринок; аналізують взаємозв'язки між системоутворювальними фінансовими установами, середніми та дрібними для уникнення ситуації ефекту "доміно" [2].

II. Постановка завдання

Метою статті є формалізація пруденційного механізму конкурентної політики на депозитному ринку України та перспектив його розвитку. Відповідно до поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

- визначити специфіку фінансових корпорацій як учасників депозитного ринку;
- ідентифікувати суб'єктно-об'єктний склад пруденційного регулювання конкурентної політики на депозитному ринку;
- обґрунтувати напрями розвитку пруденційного механізму конкурентної політики на депозитному ринку України в умовах вступу до ЄС.

III. Результати

Фінансові корпорації (установи) включають усі корпорації, які спеціалізуються на фінансових послугах чи допоміжній фінансовій діяльності [8]. Фінансові корпорації мають два рівні поділу на підсектори. На першому рівні вони групуються в такі підсектори: Національний банк України (НБУ); інші депозитні корпорації; інші фінансові посередники, крім страхових корпорацій і недержавних пенсійних фондів; допоміжні фінансові організації; страхові корпорації та недержавні пенсійні фонди. На другому рівні фінансові корпорації (крім НБУ) підрозділяють відповідно до того, чи є вони об'єктом дер-

жавного, приватного або іноземного контролю, а саме: державні фінансові корпорації; приватні фінансові корпорації; фінансові корпорації під іноземним контролем.

Національний банк України здійснює пруденційний нагляд за діяльністю депозитних установ. Це система банківського нагляду, за якої головна увага органів нагляду зосереджена на регулярному проведенні оцінювання загального фінансового стану, результатів діяльності та якості керівництва. Методика пруденційного нагляду передбачає вивчення дотримання банком вимог чинного законодавства, нормативних актів Національного банку України, економічних нормативів тощо [10]. Реалізація концепції ризик-орієнтованого нагляду має забезпечувати ефективне функціонування механізму конкурентної політики з метою уникнення шоків ситуацій. Пруденційний нагляд є складовою загальної системи нагляду, що проводиться органами, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, і базується на регулярному проведенні оцінювання загального фінансового стану фінансової установи, результатів діяльності системи та якості управління нею, дотриманні обов'язкових нормативів та інших показників і вимог, що обмежують ризики за операціями з фінансовими активами [15].

До підсектора інших депозитних корпорацій належать усі фінансові корпорації (за винятком Національного банку), основним видом діяльності яких є фінансове посередництво та зобов'язання яких мають форму депозитів або таких фінансових інструментів, як короткострокові депозитні сертифікати, що виступають як близькі замітники депозитів при мобілізації фінансових ресурсів і включаються до показника грошей у широкому розумінні.

До підсектора інших фінансових посередників, крім страхових корпорацій та недержавних пенсійних фондів, належать ті корпорації, які мобілізують кошти на фінансових ринках, але не у формі депозитів, та використовують ці кошти для придбання інших фінансових активів, зокрема іпотечні (земельні) банки, кредитні спілки, довірчі товариства, лізингові компанії, пайові інвестиційні фонди та ломбарди.

Кредитна спілка – це неприбуткова організація, заснована фізичними особами, професійними спілками, їх об'єднаннями на кооперативних засадах з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні фінансових послуг за рахунок об'єднаних грошових внесків членів кредитної спілки. Утім, зарахування кредитної спілки до недепозитних фінансових посередників у Класифікації інституційних секторів економіки України є дискусійним, оскільки, згідно із Законом України “Про кредит-

ні спілки”, діяльність по залученню внесків (вкладів) членів кредитної спілки на депозитні рахунки підлягає ліцензуванню [12]. Органом ліцензування діяльності кредитних спілок по залученню внесків (вкладів) членів кредитної спілки на депозитні рахунки та діяльності з надання фінансових кредитів за рахунок залучених коштів, крім внесків (вкладів) членів кредитної спілки на депозитні рахунки, є Нацкомфінпослуг [4].

Підсектор страхових корпорацій та недержавних пенсійних фондів включає страхові корпорації (компанії) та недержавні пенсійні фонди-резиденти. Страхування – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати громадянами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) і доходів від розміщення коштів цих фондів.

Недержавний пенсійний фонд – юридична особа, яка має статус неприбуткової організації (непідприємницького товариства), функціонує та проводить діяльність виключно з метою накопичення пенсійних внесків на користь учасників пенсійного фонду з подальшим управлінням пенсійними активами, а також здійснює пенсійні виплати учасникам зазначеного фонду.

Інституційні інвестори, представлені небанківськими посередниками (кредитними спілками, інститутами спільного інвестування, страховими компаніями), є важливими гравцями на депозитному ринку національної економіки. Виконуючи специфічні функції, вони різняться механізмом функціонування [3, с. 167]. Усі без винятку фінансові корпорації мають законодавчу можливість відкривати депозити як активи з фіксованим розміром і дохідністю в депозитних корпораціях.

Таким чином, основними суб'єктами надання послуг на депозитному ринку України є депозитні корпорації, кредитні спілки, страхові компанії, пенсійні фонди, інститути спільного інвестування (див. табл.). На відміну від інших фінансових посередників, депозитні корпорації мають фіксовані фінансові зобов'язання за депозитними і кредитними договорами, що дає змогу зарахувати їх до посередників за контрактами. Банківські послуги не передбачають відчуження ресурсів банку й не несуть ризиків, притаманних банківським операціям.

Ринок банківських продуктів сегментується на ринок активно-пасивних, перш за все кредитних та депозитних операцій, і ринок банківських послуг, який охоплює широкий спектр послуг від розрахунково-касових до зберігання та перевезення цінностей. Пенсійні

Специфіка фінансових корпорацій як учасників депозитного ринку (власна розробка)

Назва фінансового посередника	Характер фінансових зобов'язань	Специфіка фінансових активів	Особливості механізму управління активами
Депозитні корпорації	Фіксований (у тому числі депозити)	Фіксовані (переважно позики, інші фінансові інструменти)	Самостійне
Кредитні спілки	Змішаний (фіксований у частині суми депозиту, нефіксований – у частині плати за користування ним)	Фіксовані (переважно позики, державні цінні папери)	Самостійне
Страхові компанії	Нефіксований або фіксований – страхові внески	Змішані фінансові інструменти короткострокового або довгострокового характеру	Самостійне або через посередника
Пенсійні фонди	Нефіксований або фіксований – пенсійні депозитні рахунки	Змішані фінансові інструменти	Через посередника
Інститути спільного інвестування	Нефіксований	Змішані фінансові інструменти з акцентом на нефіксовані залежно від типу ІСІ	Через посередника

депозитні рахунки – вкладні (депозитні) рахунки фізичних осіб, що відкриваються банківськими установами з урахуванням умов, установлених законодавством, для накопичення заощаджень на виплату пенсії [13]. Страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) – плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором страхування.

Структура активів, у тому числі частка депозитів, є одним із критеріїв класифікації ІСІ. Відповідно до ст. 7 Закону України “Про інститути спільного інвестування”, ІСІ вважається диверсифікованим, якщо, поміж іншим, не менш як 80% загальної вартості активів інституту спільного інвестування становлять кошти, в тому числі на банківських депозитних рахунках, ощадні (депозитні) сертифікати, банківські метали, облігації підприємств та облігації місцевих позик, державні цінні папери, а також цінні папери, що допущені до торгів на фондовій біржі. До складу активів спеціалізованого фонду грошового ринку можуть входити ощадні (депозитні) сертифікати, поточні та строкові депозити до двох років (у тому числі в іноземній валюті). До складу активів спеціалізованого фонду державних цінних паперів можуть входити депозити (у національній та іноземній валюті) у державних банках України.

Депозити в національній та іноземній валюті можуть входити до складу активів спеціалізованих фондів: облігацій, акцій, банківських металів. Компанія з управління активами – юридична особа, яка проводить професійну діяльність з управління активами на підставі відповідної ліцензії на провадження такої діяльності. Щодо Пенсійного фонду України, то компанія з управління активами обирається за результатами тендера [7].

Компанія з управління активами здійснює управління активами інституту спільного інвестування [11]. Поєднання діяльності з управління активами з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку заборонено, крім випадків, передбачених законом. КУА бере участь в управлінні

діяльністю юридичної особи, акції (частки, паї) якої належать до складу активів інституту спільного інвестування, активами якої компанія управляє. Вона може одночасно здійснювати управління активами кількох інститутів спільного інвестування. У відносинах з третіми особами КУА корпоративного фонду повинна діяти від імені та в інтересах такого фонду на підставі договору про управління активами, пайового фонду – від власного імені, в інтересах учасників такого фонду та за його рахунок або в разі недостатності коштів фонду – за власний рахунок. Активи пайового фонду, у тому числі нерухоме майно, цінні папери й депозити, реєструються в установленому порядку на ім'я компанії з управління активами з обов'язковим зазначенням реквізитів такого фонду.

Функціонування депозитного ринку є об'єктом державного регулювання. Основними державними органами, які здійснюють пруденційне регулювання депозитного ринку, маркетингового й конкурентного середовища, є НБУ і Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) – щодо депозитних корпорацій, Національна комісія з регулювання ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг) – щодо кредитних спілок, страхових компаній і пенсійних фондів, Національна комісія з цінних паперів і фондового ринку (НКЦПФР) – щодо інститутів спільного інвестування (див. рис.).

Антимонопольний комітет України – державний орган зі спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції в підприємницькій діяльності. Відповідно до ст. 3 Закону України “Про Антимонопольний комітет України”, він виконує такі завдання [5]: здійснює державний контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігає, виявляє й припиняє порушення законодавства про захист економічної конкуренції; контролює концентрацію, узгоджує

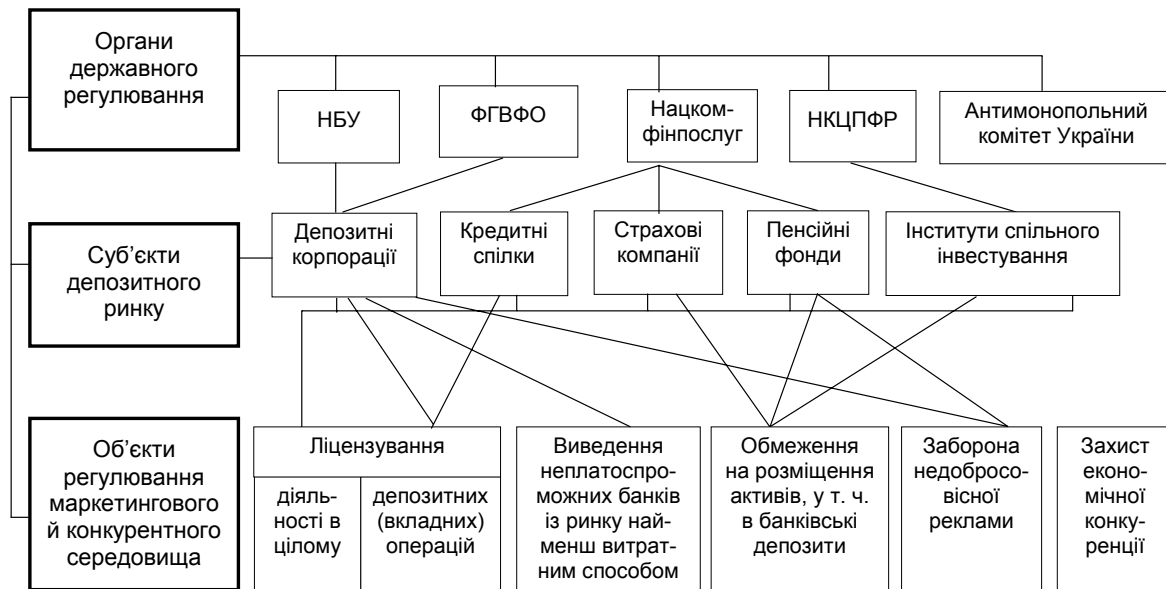

Рис. Суб'єктно-об'єктний склад пруденційного регулювання конкурентної політики на депозитному ринку України

дії суб'єктів господарювання та регулює ціни (тарифи) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій; сприяє розвитку добросовісної конкуренції; здійснює методичне забезпечення застосування законодавства про захист економічної конкуренції; здійснення контролю щодо створення конкурентного середовища та захисту конкуренції у сфері державних закупівель.

Елементи маркетингового механізму конкурентної політики депозитних корпорацій закладено в ст. 44 Закону України "Про банки та банківську діяльність": тарифний комітет, який щомісячно аналізує співвідношення собівартості послуг та ринкової конкурентоспроможності діючих тарифів, відповідає за політику банку з питань операційних доходів [6].

Відповідно до ст. 53 Закону, банкам заборонено укладати договори з метою обмеження конкуренції та монополізації умов надання кредитів, інших банківських послуг, встановлення процентних ставок і комісійної винагороди. Банку заборонено встановлювати процентні ставки та комісійні винагороди на рівні, нижче від собівартості банківських послуг у цьому банку. Банку заборонено вчиняти будь-які дії щодо впровадження у своїй практиці недобросовісної конкуренції. Факти недобросовісної конкуренції щодо надання банком тих чи інших банківських послуг або здійснення операцій є підставою для заборони цьому банку подальшого надання таких послуг або здійснення операцій. Згідно зі ст. 54 Закону, банкам заборонено поширення реклами в будь-якій формі, що містить неправдиву інформацію про їх діяльність у сфері банківських послуг. Відповідно до ст. 42 Закону України "Про страхування", держава гарантує дотримання і за-

хист майнових та інших прав і законних інтересів страховиків, умов вільної конкуренції у здійсненні страхової діяльності [14].

Відповідно до ст. 53 Закону України "Про недержавне пенсійне забезпечення", рекламодавцям заборонено: використовувати порівняльну рекламу з метою недобросовісної конкуренції шляхом зазначення недоліків у діяльності осіб, які провадять аналогічну професійну діяльність з недержавного пенсійного забезпечення, незалежно від того, чи відповідає така інформація про недоліки дійсності. Розміщення пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування здійснюється відповідно до нормативів, передбачених ст. 88 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Інтеграція України в Європейську спільноту вимагає врахування вітчизняними учасниками депозитного ринку міжнародних стандартів діяльності. Ґрунтуючись на уроках фінансової кризи 2008–2009 рр., Базельський комітет з банківського нагляду (BCBS) розпочав перегляд своїх вимог до достатності капіталу банків. Результатом стала система вимог до достатності капіталу й ліквідності, що дістала назву Базель III. Актуальною для України є Концепція впровадження пруденційного нагляду за страховими компаніями, недержавними пенсійними фондами та кредитними спілками [9]. Орієнтиром для страхових компаній обрано систему Solvency II, для кредитних установ – рекомендації Міжнародної асоціації кредитних спілок (WOCCU), а для пенсійних фондів – рекомендації Міжнародної асоціації органів нагляду за недержавними пенсійними фондами (IOPS). Перехід на стандарти Solvency II є переходом до економічно обґрунтованої

і побудованої на оцінці ризиків моделі пруденційного регулювання. Світове фінансове співтовариство (в особі відповідних об'єднань та асоціацій) останніми роками проводить активну роботу у сфері стандартизації й уніфікації ключових аспектів інвестиційної діяльності. З 1999 р. під егідою Міжнародної ради інвестиційних асоціацій (ICIA) в Європі впроваджуються Глобальні стандарти інвестиційної діяльності (Global Investment Performance Standards, GIPS) [1]. У 2007 р. Україну обрано 27-м членом Регіонального комітету країн Європи, а УАІБ впроваджує GIPS (The Global Investment Performance Standards) – це стандарти організації даних і подання звітності за підсумками інвестиційної діяльності.

IV. Висновки

Пруденційний механізм конкурентної політики на депозитному ринку України запропоновано визначити як сукупність інституційних методів, важелів, інструментів і стимулів, які регламентують питання виходу фінансових інститутів на депозитний ринок, проведення операцій із формування й розміщення ресурсів, маркетингової діяльності тощо, які позитивно впливають на ефективний розвиток конкурентного середовища та забезпечують формування конкурентних відносин.

Основними суб'єктами надання послуг на депозитному ринку України є депозитні корпорації, кредитні спілки, страхові компанії, пенсійні фонди, інститути спільного інвестування, які різняться механізмом функціонування. Якісний поступовий перехід від фіксованих активів і зобов'язань до нефіксованих активів і зобов'язань здійснюється в міру руху від депозитних корпорацій до ІСІ. Депозитні корпорації й кредитні спілки здійснюють самостійне управління активами, пенсійні фонди та інститути спільного інвестування – через посередника. Для забезпечення виконання страховиками зобов'язань щодо окремих видів обов'язкового страхування страховики можуть утворювати централізовані страхові резервні фонди та органи, які здійснюють управління цими фондами.

Основними об'єктами пруденційного регулювання конкурентної політики є ліцензування діяльності загалом і депозитних операцій зокрема; виведення неплатоспроможних банків із ринку найменш витратним способом; обмеження на розміщення активів, у тому числі в банківські депозити; заборона недобросовісної реклами тощо.

Перспективами розвитку пруденційного механізму конкурентної політики на депозитному ринку є створення мегарегулятора та впровадження міжнародних стандартів (Базель III, SolvencyII, WOCCU, IOPS, GIPS). Їх основними цілями є підтримка інтересів і захист прав споживачів послуг депозитного ринку; розробка нових стандартів ризик-орієнто-

ваного пруденційного нагляду; забезпечення "прозорості" депозитного ринку й звітування за результатами його функціонування відповідно до міжнародних стандартів (МСФЗ).

Перспективами подальших досліджень є конкретизація змісту міжнародних стандартів пруденційного регулювання в частині депозитного ринку й адаптація їх до вітчизняних умов.

Список використаної літератури

1. Глобальні стандарти результативності інвестування (GIPS) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uaib.com.ua/files/articles/329/78/GIPS.pdf>.
2. Коваленко В. В. Концептуальні засади макропруденційного нагляду тарегулювання банківської діяльності [Електронний ресурс] / В. В. Коваленко, Б. А. Дадашев // Ефективна економіка. – 2012. – № 4. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1074>.
3. Косова Т. Д. Фінансові інститути в системі управління інвестиційним процесом : монографія / Т. Д. Косова. – Донецьк : ДонНУЕТ: Норд-прес, 2008. – 338 с.
4. Ліцензійні умови провадження діяльності кредитних спілок з надання фінансових послуг : Затверджено Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 02.12.2003 р. № 146 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1030.1291.8&nobreak=1>.
5. Про Антимонопольний комітет України : Закон України від 26.11.1993 р. № 3659-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3659-12>.
6. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/print1389890286667463>.
7. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування : Закон України від 09.07.2003 р. № 1058-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=1058-15>.
8. Про затвердження Класифікації інституційних секторів економіки України : Наказ Державного комітету статистики України від 18.04.2005 р. № 96 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua-info.biz/legal/baseot/ua-smtmxt.htm>.
9. Про затвердження Концепції запровадження пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами та Програми розвитку системи пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами : Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 15.07.2010 р. № 585 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.finrep.kiev.ua/download/>

- fsr_concept_prudential_supervision_n585_15jul2010.pdf.
10. Про затвердження Положення про організацію внутрішнього аудиту в комерційних банках України : Постанова Правління НБУ від 20.03.1998 р. № 114 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548500-98>.
 11. Про інститути спільного інвестування : Закон України від 05.07.2012 р. № 5080-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>.
 12. Про кредитні спілки : Закон України від 20.12.2001 р. № 2908-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1087.891.12&nobreak=1>.
 13. Про недержавне пенсійне забезпечення : Закон України від 09.07.2003 р. № 1057-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1057-15>.
 14. Про страхування : Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80/print1389890286667463>.
 15. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : Закон України від 12.07.2001 р. № 2664-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 1. – Ст. 1.
 16. Сохецька А. В. Економіко-інституційний механізм реалізації конкурентної політики держави / А. В. Сохецька, О. Я. Сухарська // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.10. – С. 386–391.

Стаття надійшла до редакції 20.10.2014.

Косова Т. Д., Тарасов И. Ю. Пруденционный механизм конкурентной политики на депозитном рынке

В статье дана авторская дефиниция пруденционного механизма конкурентной политики на депозитном рынке с позиций институционального подхода. Определена специфика финансовых корпораций как участников депозитного рынка. Формализован механизм функционирования и пруденционного регулирования основных субъектов предоставления услуг на депозитном рынке Украины – депозитных корпораций, кредитных союзов, страховых компаний, пенсионных фондов, институтов совместного инвестирования; определены характер их финансовых обязательств, специфика финансовых активов, особенности механизма управления активами. Обозначены перспективы развития пруденционного механизма конкурентной политики на депозитном рынке в условиях вступления Украины в ЕС в части создания мегарегулятора и внедрения международных стандартов, основными целями которых являются поддержка интересов и защита прав потребителей услуг депозитного рынка; разработка новых стандартов риск-ориентированного пруденционного надзора; обеспечение “прозрачности” депозитного рынка и отчетности по результатам его функционирования в соответствии с международными стандартами.

Ключевые слова: пруденционный механизм, конкурентная политика, депозитный рынок.

Kosova T., Tarasov I. Prudential Mechanism of Competition Policy at the Deposit Market

Authorial definition of prudential mechanism of competition policy is given at the deposit market from positions of institutional approach. The specific of financial corporations is certain as participants of deposit market. The mechanism of functioning and prudential adjusting of basic subjects of grant of services is formalized at the deposit market of Ukraine – deposit corporations, credit unions, insurance companies, pension fund, institutes of the general investing, character is certain them financial obligations, specific of financial assets, feature of mechanism of management of assets. Plenary powers of the National bank of Ukraine, Fund of guaranteeing of holding of physical persons, National commission are certain on adjusting of markets of financial services, National commission on securities and fund market, Antimonopoly committee. Maintenance of regulatory requirements is described in part of licensing of activity on the whole and deposit operations, in particular; leading out of insolvent banks from a market the least by an expense method; limit on allocation of assets, in thereby in bank deposits; prohibitions of the unconscientiously advertising and others like that. The prospects of development of prudential mechanism of competition policy are certain at the deposit market in the conditions of entry of Ukraine there is EU in part of mega regulator creation and introductions of international standards, the primary purposes of which are: support of interests defense of rights for the consumers of services of deposit market; development of new standards of risk-based of prudential supervision; providing of “transparency” of deposit market and accounting is on results his functioning in accordance with international standards.

Key words: prudential mechanism, competition policy, deposit market.